

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

Zagreb, Amruševa 2/II desno p.p.432

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

**i
RJEŠENJE**

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Josipu Biliću, u pravnoj stvari tužitelja **AUTO MAKSIMIR d.o.o.**, Ulica kneza Branimira 191, 10040 Zagreb, OIB: 96607355815, zastupan po punomoćnicima Milanu Biukoviću, odvjetniku u Zagrebu, Frana Petrića 2/III, i Tadenku Tabainu, odvjetniku u Zagrebu, Cernička 50, protiv tuženika **P AUTOMOBILI IMPORT d.o.o.**, Bani 75, Buzin, 10010 Zagreb, OIB: 44123621027, zastupan po punomoćnicima u OD Mikuličić-Lončarić Bahun-Topić, Zagreb, Medveščak 54, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 13. ožujka 2018., u nazočnosti zakonskog zastupnika tužitelja Dane Rajića i punomoćnika tužitelja Tadenka Tabaina, odvjetnika i u nazočnosti punomoćnika tuženika Tihomila Lončarića, odvjetnika, donio je i objavio dana 26. travnja 2018.,

presudio je

I. Utvrđuje se da je između tužitelja **AUTO MAKSIMIR d.o.o.**, Ulica kneza Branimira 191, 10040 Zagreb, OIB: 96607355815 i tuženika **P AUTOMOBILI IMPORT d.o.o.**, Bani 75, Buzin, 10010 Zagreb, OIB: 44123621027, dana 17. prosinca 2013. godine sklopljen i na snazi Ugovor o distribuciji na neodređeno vrijeme.

II. Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva kojim se nalaže tuženiku postupati u skladu sa sklopljenim Ugovorom o distribuciji na neodređeno vrijeme kojim Ugovorom je tuženik kao Uvoznik ustupio tužitelju neekskluzivno pravo obavljanja djelatnosti promoviranja, komercijalizacije, prodaje sljedećih proizvoda za krajnje kupce – novih vozila marke Peugeot, oprema i dodatna oprema koja se na njih odnose, navedena u važećem cjeniku uvoznika, usluge mobilnosti i svih ostali proizvodi i usluge navedeni u važećem cjeniku uvoznika.

riješio je

I. Odbacuje se kao nedopušten tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:
„kojim ugovorom tuženik kao uvoznik ustupa tužitelju neekskluzivno pravo obavljanja djelatnosti promoviranja, komercijalizacije, prodaje sljedećih proizvoda za krajnje kupce – novih vozila marke Peugeot, oprema i dodatna oprema koja se na njih odnose, navedena u važećem cjeniku uvoznika, usluge mobilnosti i svi ostali proizvodi i usluge navedeni u važećem cjeniku uvoznika.“

II. Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je najstariji ovlašten koncesionar vozila marke Peugeot u RH koji je vršio prodaju i servis peugeotovih vozila te prodaju rezervnih dijelova, te da su ugovori o suradnji sa tuženikom sklapani na neodređeno i određeno vrijeme i da je tužitelj po nalogu tuženika godinama prilagodio svoje poslovanje standardima i normama tuženika, te da je tako tužitelj 2001. pokrenuo milijunsku investiciju i sagradio Blue Box koji predstavlja koncept prodajnih objekata Peugeota. Ističe da su stranke godinama u poslovnom odnosu na način da je tužitelj vršio prodaju i servis vozila čiji je ovlašten uvoznik i predstavnik tuženik, te da su stranke po izgradnji Blue boxa sklopili ugovor o distribuciji vozila i to na neodređeno vrijeme i da je tužitelj uredno izvršavao sve svoje ugovorne obveze. Navodi da je tuženik dana 23.12.2011. svim ovlaštenim koncesionarima poslao dopis pa tako i tužitelju, kojim ih obavještava o raskidu ugovora potpisanog dana 30.12.2005. na neodređeno vrijeme i da je navedenim dopisom o raskidu ugovora tuženik obavijestio tužitelja da ugovor koji ih je povezivao, završava dana 31.12.2013. godine a da su raskidi ugovora koji su poslani svim koncesionarima navodno potrebni iz razloga da je tržište automobila u RH suočeno sa krizom koja zahtijeva istinsko promišljanje i traženje načina kako je prevladati. Nadalje je naveo da je dana 09.12.2013., tuženik putem pošte dostavio tužitelju novi Ugovor o distribuciji novih vozila marke Peugeot na neodređeno vrijeme sa zahtjevom da isti ugovor s potpisom i ovjerom vrati tuženiku najkasnije do 18.12.2013. godine te da je tužitelj predmetni ugovor potpisao dana 17.12.2013. i vratio tuženiku potpisane primjerke ugovora i da je sukladno čl. 253. ZOO-a, ponuda prijedlog za sklapanje ugovora i da je sukladno čl. 252. ugovor sklopljen u trenutku kada ponuditelj primi izjavu ponuđenika da prihvaća ponudu te da je stoga došlo do sklapanja predmetnog ugovora između stranaka. Ističe da je 17 dana nakon sklapanja ugovora tuženik obavijestio tužitelja da smatra da tužitelj neće biti u stanju postaviti novu vanjsku vizualnu identifikaciju (nova slova) u skladu s novim imidžem tvrtke, te da je tužitelj odmah odgovorio tuženiku da je spreman postaviti predmetni novu vanjsku vizualnu identifikaciju te je u tu svrhu i poslao pristupnicu poslanu i traženu od strane tuženika, te stoga traži da se utvrdi da je između stranaka sklopljen ugovor o distribuciji na neodređeno vrijeme, te da se naloži tuženiku postupiti u skladu sa predmetnim ugovorom. Navodi da je tužitelj bio prisiljen pokrenuti protiv tuženika i postupak pred nadležnom agencijom za zaštitu tržišnog natjecanja ali da je isti postupak obustavljen jer je po tumačenju i mišljenju agencije za rješavanje predmetne problematike nadležan sud.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi da tuženik nije tražio od tužitelja da gradi Blue box, te da nije sporno da je tužitelj 2005., ispunio sve tražene kriterije i da je tada s njim sklopljen ugovor o distribuciji, te da je u razdoblju od prosinca 2011., i prosinca 2013., tuženik svim distributerima pa tako i tužitelju, prezentirao nove prilagođene kriterije koje su potencijalni distributeri dužni ispuniti ukoliko žele biti dio Peugeotove distributivne mreže i da je sukladno Uredbi o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila (NN 105/2004) uvoznik tj. tuženik bio ovlašten odrediti kriterije za odabir distributera, te da je jedan od selektivnih kriterija za postajanje distributerom novih vozila Peugeot, materijalni kriterij VM3 koji predviđa postavljanje identifikacijskih elemenata sukladnih važećim normama Peugeota, te da je novi vizualni identitet marke tj. NIM koji je marka Peugeot kod svojih distributera u svim ostalim europskim zemljama uvela još 2012., obuhvaća upravo identifikacije elemente marke Peugeot kako ih je normirao Peugeot i da se u biti radi o novom logotipu marke Peugeot i drugim

elementima novog globalnog vizualnog identiteta Peugeot koji se marka Peugeot prepoznaje na globalnom tržištu, te da su selektivni kriteriji višekratno u razdoblju od 2011., do prosinca 2013., predstavljeni distributerima, te da su prije listopada 2012., više od polovice distributera uveli NIM što je tužitelju poznato i da su svi distributeri bili upoznati da je rok za uvođenje NIM-a u RH 31.12.2013., te da su svi distributeri bili upoznati sa činjenicom da bez ispunjavanja selektivnog kriterija odnosno uvođenja NIM-a neće biti moguće zaključiti nove ugovore o distribuciji, te da je tužitelj osporavao raskide ugovora iz 2005., i vraćao tuženiku ugovore koji su mu slani radi pripreme za potpisivanje istih i da je dopisom od dana 06.08.2013., i od dana 27.08.2013., tužitelj vratio tuženiku ugovore ne želeći niti razmatrati nove ugovore niti nove kriterije i da je tužitelj u svojim dopisima od dana 27.08.2013. i od dana 30.10.2013. iznio isti stav te da je tuženik početkom rujna 2012., poslao ovlaštenog arhitekta da snimi situaciju na tužiteljevu objektu i sačini projekt i specifikaciju NIM-a, ali da je tužitelj arhitekta otjerao uz obrazloženje kako direktor tužitelja to ne dopušta, te da iz navedenog proizlazi da tužitelj nije htio sklapanje novog ugovora i ispunjavanje NIM-a i da je tuženik još jednom dana 9. prosinca 2013., dostavio tužitelju nepotpisane ugovore sa pripadajućim kriterijima uz jasnu napomenu kako će tuženik pristupiti potpisivanju novog ugovora samo ukoliko tužitelj potvrdi da će tuženik moći u razdoblju od 18.-20. prosinca 2013., izvršiti provjeru ispunjenja novih kriterija izbora te ukoliko tužitelj ispunjava te kriterije i da je tuženik dostavio tužitelju ponudu koja je bila uvjetovana ispunjenjem kriterija izbora uključivši i kriterij VM3- postavljanje identifikacijskih elemenata sukladnih važećim normama Peugeota. Navodi da je dana 19. prosinca 2013., izvršena provjera u ispunjenju novih kriterija izbora i ustanovljeno je kako tužitelj ne udovoljava tužiteljevim kriterijima izbora zbog čega sa njim nije niti potpisan ugovor i da je tužitelju cijelo vrijeme bilo poznato da je postavljanje NIM-a jedan od selektivnih kriterija za zaključenje novog ugovora, te da mu je kao i svim ostalima bilo poznato da je uvođenjem novih identifikacijskih oznaka marke Peugeot jedan od bitnih uvjeta za ostanak u mreži distributera i da je tuženik potpisao ugovore sa svim koji su prije 31.12.2013., naručili novi NIM, a da je tužitelj tek 3. siječnja 2014. naručio NIM od tuženika. Navodi da je tuženik sa tužiteljem naknado na neodređeno vrijeme zaključio ugovor o ovlaštenom servisu čim je tužitelj ispunio kriterij NIM ali jednako tako tuženik nije dužan naknadno kada se tužitelju prohtije ispuniti kriterije, sa istim zaključiti i Ugovor o distribuciji novih vozila. Zaključno ističe da iz navedenog proizlazi da tužitelj do siječnja 2014., nije iskazao niti najmanju želju za zadržavanjem statusa ovlaštenog distributera kroz prihvaćanje obveze uvođenja novog imidža marke, te da se tužitelj za razliku od većine ostalih distributera koji su redom naručili nove elemente vizualne identifikacije, ponašao kao da se to njega ne tiče i da je odbijao prihvatiti činjenicu raskida dotadašnjeg ugovora o distribuciji novih vozila pa je uporno odbijao poduzimati bilo kakve korake za ispunjavanjem kriterija i da je iz navedenog razloga jedino tužitelj kriv što sa njim nije zaključen novi ugovor o distribuciji novih vozila marke Peugeot.

Podneskom od dana 21. travnja 2017. godine, tužitelj je ponovno isticao da je gradnja „blue-box-a“ bila uvjetovana od strane tuženika, te da se radilo o višemilijunskoj investiciji koju je tužitelj financirao dugoročnim kreditom kod poslovnih banaka i da je iz navedenog životno logično da tužitelj nije želio da dođe do prekida poslovne suradnje sa tuženikom. Naveo je da je točno da se tužitelj protivio raskidu ugovora sklopljenog dana 30.05.2005. godine nakon izgradnje „blue box-a“, i da je tužitelj ukazivao tuženiku na nepostojanje razloga za raskid ugovora sukladno čl. 17. opisanog ugovora, te je naveo da je tužitelj ispunio sve tražene kriterije, te ističe da tužitelj nije vraćao ugovore tuženiku budući se radilo o primjercima nacrtu ugovora koji se nisu niti mogli potpisati. Također je naveo da je tužitelj u cijelosti ispunio kriterij VM3

kojim je propisano da mora postojati vanjska fasada na koju se mogu postaviti identifikacijski elementi sukladno važećim normama uvoznika i da dužina glavne fasade rezervirana za marku Peugeot mora imati najmanje 15 metara, te je naveo da je na dan 31.12.2013., na adresi objekta tužitelja postojala glavna fasada zgrade i njena duljina iznosi čak 40 metara a postoji i dan danas, čime je tužitelj ispunio predmetni kriterij, te je istaknuo da u kriterijima tuženika nije navedeno da identifikacijski elementi moraju biti postavljeni na glavnu fasadu, već samo da mora postojati vanjska glavna fasada tražene veličine. Nadalje je naveo da je tužitelj usprkos navedenom odmah po primitku dopisa od strane tuženika odgovorio da je spreman uskladiti vizualnu identifikaciju (novi znak i slova) a u koju svrhu je i poslao potpisanu Pristupnicu za narudžbu novog znaka i slova, poslanu i traženu od strane tuženika, te da iz svega navedenog proizlazi da je tužitelj ispunio sve kriterije tražene od strane tuženika i da je prihvatom ponude od strane tužitelja došlo do sklapanja predmetnog ugovora o distribuciji novih vozila. Također je naveo vezano uz navod tuženika da je tuženik poslao ovlaštenog arhitekta da snimi situaciju na objektu tužitelja i da sačini projekt, te specifikaciju NIM-a, i da je tužitelj otjerao istog uz obrazloženje kako direktor tužitelja ne dopušta to, da tuženik nije kako je bilo uobičajeno tijekom poslovanja, obavijestio tužitelja da će poslati arhitektu na objekt tužitelja, pa je logično da djelatnici na recepciji i prijemu nisu znali tko je osoba koja je došla niti koji su razlozi dolaska te osobe. Također navodi da je tužitelj prihvatom ponude i prihvatio ponuđeni ugovor, te da je tužitelj kako je to naveo nakon sklapanja predmetnog ugovora obavijestio tuženika da je spreman uskladiti vizualnu identifikaciju iako ista nije navedena u kriterijima, a u koju svrhu je i poslao potpisanu pristupnicu traženu od strane tuženika. Zaključno navodi da je i Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja utvrdila da su četiri distributera navela da na dan 31. prosinca 2013., nisu ispunjavali sve kriterije, te je dodao da je jedan od distributera AC Vukman s kojim je tuženik sklopio ugovora, na dan 31. prosinca 2013., nije ispunjavao sve uvjete i to specijalne alate i rezervne dijelove, unutarnji i vanjski NIM i dr, te da je iz navedenog vidljivo da tuženik iskorištava svoj monopolistički položaj u odnosu na tužitelja.

U podnesku od dana 29. svibnja 2017., tuženik je naveo da nije uvjetovao izgradnju „blue box-a“, već da je to bila poslovna odluka tužitelja, koji se odlučio biti distributer vozila marke Peugeot, te je stoga i prihvatio tražene standarde za distribuciju pa tako i izgradnju navedenog „blue box-a“, te je naveo da je tuženik pomagao tužitelju u izgradnji budući da izgled navedenog blue box-a ne može svaki distributer određivati sam za sebe već isti mora biti usklađen sa normama i standardima marke Peugeot. Također je naveo da je tužitelj iz neobjašnjivih razloga odbio ispuniti prilagođene kriterije za potpisivanje novog ugovora 01.01.2014., te da je neobično što je te nove kriterije bilo vrlo lagano i jednostavno ispuniti i da je trebao pored svega čime je raspolagao, samo naručiti elemente novog globalnog vizualnog identiteta marke Peugeot, što su svi dotadašnji distributeri koji su željeli zadržati distribuciju i učinili. Istaknuo je da materijalni kriterij VM3 jasno određuje da se na vanjskoj glavnoj fasadi zgrade postavljaju „identifikaciji elementi sukladni važećim normama uvoznika“, te je naveo da je svim distributerima najkasnije 2012. godine bilo poznato da je postavljanje NIM-a tj. novih identifikacijskih elemenata dio selektivnih kriterija za ostanak u distributerskoj mreži tj. kriterij za zaključenje novog ugovora o distribuciji. Nadalje je naveo da je tuženik najmanje dvije godine radio sa svim koncesionarima na njihovom ispunjavanju kriterija za nove ugovore o distribuciji i servisu, te održavao sastanke i konvencije kako bi postojeći koncesionari što lakše i na vrijeme ispunili kriterije odabira, te je naveo da je tužitelj tek nakon što je obaviješten o odluci tuženika da sa tužiteljem ne zaključi novi ugovor o distribuciji, svojim dopisom od 3. siječnja 2014. izrazio spremnost za uvođenjem NIM-a, ali da tuženik nakon 1. siječnja 2014. godine, više nije bio u pravnoj niti moralnoj obvezi

razmatrati tužiteljeve ponude za neku buduću poslovnu suradnju. Tuženik ističe da nije jasno zašto tužitelj nije predmetnu pristupnicu za koju sam tužitelj navodi da je poslao tuženiku dana 3. siječnja 2014. godine, potpisao i dostavio tuženiku tijekom 2012., i 2013. godine, tj. prije nego je obaviješten od strane tuženika da neće zaključiti novi ugovor o distribuciji. Također je naveo da je tuženik sa svim distributerima koji su prije 31.12.2013. naručili NIM ili specijalne alate ili rezerve dijelove zaključio ugovor, bez obzira na činjenicu da li ima je tuženik već uspio isporučiti naručene alate, dijelove ili NIM. Naveo je i da kriteriji za Ugovor o distribuciji vozila i kriteriji za Ugovor o ovlaštenom servisu nisu jednaki i kako prava koncesionara i prava uvoznika prema propisima o zaštiti tržišnog natjecanja nisu jednaka u pogledu Ugovora o distribuciji vozila i Ugovora o servisu jer da je tuženikova distribucija novih vozila organizirana u okviru kvantitativno-kvalitativne distribucije, tj. sustava u kojem uvoznik određuje kriterije za odabir distributera i koji izravno ograničava njihov broj na tržištu te se ispunjavanjem traženih kriterija, ne postaje automatski distributer tuženika dok kod Ugovora o servisu je navedena usluga servisa organizirana u okviru kvalitativnog selektivnog distribucijskog sustava u kojem dobavljač određuje kriterije za izbor serviser koji su isključivo kvalitativne prirode i dobavljač ne može ograničavati broj serviser na mjerodavnom tržištu već svi koji ispune kriterije postaju ovlašteni serviseri Peugeot. Ističe da je upravo ta razlika i dovela do toga da je tužitelj i dan danas ovlašteni serviser vozila Peugeot iako na dan 1. travnja 2014., nije zadovoljio kriterije NIM-a niti za taj ugovor već je to učinio naknadno, te je stoga tuženik sa tužiteljem naknadno i zaključio ugovor na neodređeno vrijeme o ovlaštenom servisu i to čim je tužitelj ispunio kriterij NIM-a ali da tuženik nije bio dužan zaključiti sa tužiteljem naknadno kada tužitelj se odluči ispuniti kriterije, i Ugovor o distribuciji novih vozila, budući je broj distributera novih vozila ograničen u skladu sa potrebama tuženika.

U podnesku od dana 24. srpnja 2017., tužitelj je naveo da ga tuženik nikada nije obavijestio da je novi NIM (novo slovo i oznaka lava) uvjet za ostanak u distribucijskoj mreži, a niti je to tužitelj mogao znati, te jednako tako tužitelja nije o tome obavijestio niti audit od dana 19.12.2013. godine, te da po prijedlogu ugovora i selektivnim kriterijima niti naručivanje niti postavljanje novog NIM-a nije bio uvjet, te da je tužitelj nakon saznanja za isto odmah dana 3. siječnja 2014. godine izvršio narudžbu NIM-a i potpisao i dostavio pristupnicu za novo slovo i oznaku lava, a što bi tužitelj učinio i ranije da je znao da je navedeno uvjetovano od tuženika. Nadalje je naveo da je tuženik sa AC Vukman potpisao tri ugovora i to Ugovor o distribuciji novih vozila, Ugovor o servisu i Ugovor o distribuciji rezervnih dijelova i to bez obzira što isti nije imao zadovoljene sve kriterije nit je poslao narudžbu tek tri mjeseca po sklapanju ugovora.

Na ročištu održanom dana 13. ožujka 2018. godine, tuženik je naveo da iz tužbenog zahtjeva nije razvidan sadržaj pravnog odnosa koji se želi utvrditi.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu, i to: fax od dana 29.08.2005. (list 6 spisa), fax od dana 29.08.2002. (list 7 spisa), fax od dana 28.09.2001. (list 8 spisa), dopis od dana 27.09.2001. (list 9 spisa), fotografija (list 10 spisa), ugovor o distribuciji na neodređeno vrijeme od dana 30.12.2005. (list 11-31 spisa), dopis od dana 30.12.2005. (list 32 spisa), dopis od dana 23.12.2011. (list 33-36 spisa), Ugovor o distribuciji na neodređeno vrijeme od dana 17.12.2013. (list 37-63 spisa), dopis od 09.12.2013. (list 64-67 spisa), dopis od 03.01.2014. (list 68 i 291 spisa), pristupnica (list 69 spisa), rješenje AZTN (list 70-82 spisa), ispis prezentacije sa konvencije u Splitu 11-12.10.2012. (list 94-116 spisa), ispis prezentacije sa konvencije u Zagrebu 16-17.05.2013. (list 117-129 spisa), ispis prezentacije

konvencije 04.09.2013. (list 130-147 spisa), dopis od 31.07.2013. (list 148 spisa), dopis od 06.08.2013. (list 149 spisa), dopis od 19.08.2013. (list 150 spisa), dopis od 27.08.2013. (list 151-152 spisa), dopis od 30.09.2013. (list 153 spisa), dopis od 30.10.2013. (list 154-155 spisa), e-mail prepiska (list 156 spisa), izvješće audita (list 157-158 spisa), dopis od Peugeotovog ovlaštenog društva TENDER d.o.o. za arhitekturu, dizajn, inženjering i konzalting, od dana 08.08.2015. godine/ IZVJEŠTAJ O IZVRŠENOM PREGLEDU KONCESIJE AUTO MAKSIMIR kojim se potvrđuje da je generalno predmetna koncesija izgrađena sukladno projektima i rješenjima usuglašenim sa naručiteljem Peugeot Hrvatska d.o.o. (list 172 spisa), dopis od dana 27.09.2001. godine kojim tužitelj obavještava tuženika temeljem zahtjeva istog sa sastanka od 12.06.2001. godine pronašao odgovarajuće građevinsko zemljište, te kojim moli obavijest o terminu posjete lokaciji kako bi se moglo pristupiti daljnjim aktivnostima (list 173 spisa), dopis tuženika od dana 28.09.2001. godine kojim isti predlaže okončanje realizacije ovog važnog projekta (gradnja tzv. "Blue Box") (list 174 spisa), dopis tuženika od dana 09.10.2001. godine (list 175 spisa), dopis od dana 30.10.2001. godine (list 176 spisa), dopis od dana 06.11.2001. (list 177-180 spisa), dopis od dana 13.12.2001. (list 181 spisa), dopis od 29.08.2002. (list 182 spisa), dopis od dana 09.09.2002. godine (list 183 spisa), dopis od dana 25.07.2003. (list 184 spisa), ocjena sukladnosti primjene Peugeot normi i standarda Blue box Auto Maksimir (list 185 spisa), preslika ugovora o distribuciji novih vozila na neodređeno vrijeme od dana 30.05.2005. godine (list 186-206 spisa), dopis od dana 30.12.2005. (list 207 spisa), preslika primjerka nacrtu ugovora o distribuciji (list 208-228 spisa), selektivni kriterij distributera novih vozila od 09.12.2013. godine (list 229-234 i 290 spisa), dopis od 03.01.2014. (list 235 spisa), dopis tuženika kojim obavještava tužitelja i prestanku distribucije novih vozila od 31.12.2013. godine (list 236-238 spisa), dopis tuženika od 14.01.2014. godine kojim potvrđuje prestanak ugovora (list 239-240 i 301 spisa), e mail tuženika od dana 04.04.2014. godine, upućen distributeru AC Vukman (list 241-243 spisa), preslike poslovno uvjetovanih otkaza ugovora o radu zbog gospodarskih razloga (list 244-252 spisa), preslika Rješenja o privremenoj mjeri donesenoj po prijedlogu predlagatelja u postupku koji se vodio pred nadležnom agencijom za zaštitu tržišnog natjecanja (list 253-255 spisa), fotografije (list 264-266 spisa), izvod iz poslovne.hr (list 267 spisa), e-mail prepiska (list 284 spisa), fax od dana 23.08.2005. (list 289 spisa), e-mail prepiska (list 292-294 spisa), rješenje AZTN o privremenoj mjeri (list 295-297 spisa), dopis od 09.12.2013. (list 298-300 spisa), dopis od 07.02.2014. (list 302-303 spisa), dopis od dana 27.11.2013. (list 304 spisa), dopis od dana 21.11.2013. (list 305 spisa), dopis od 10.07.2013. (list 306 spisa), račun (list 307 spisa), dopis od dana 25.04.2014. (list 316-317 spisa), račun (list 324 spisa), popis sudionika (list 325 spisa), komercijalna politika (list 326-359 spisa).

Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13 dalje: ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

Predmet ovog spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenjem da je između stranaka dana 17.12.2013., sklopljen i na snazi Ugovor o distribuciji na neodređeno vrijeme kojim ugovorom tuženik kao uvoznik ustupa tužitelju neeksluzivno pravo obavljanja djelatnosti promoviranja, komercijalizacije, prodaje sljedećih proizvoda za krajnje kupce – novih vozila marke Peugeot, oprema i dodatna oprema koja se na njih odnose, navedena u važećem cjeniku uvoznika, usluge mobilnosti i svi ostali proizvodi i usluge navedeni u važećem cjeniku uvoznika, te tužiteljev zahtjev kojim se nalaže tuženiku postupati u skladu sa sklopljenim Ugovorom o distribuciji na

neodređeno vrijeme kojim Ugovorom je tuženik kao Uvoznik ustupio tužitelju neekskluzivno pravo obavljanja djelatnosti promoviranja, komercijalizacije, prodaje sljedećih proizvoda za krajnje kupce – novih vozila marke Peugeot, oprema i dodatna oprema koja se na njih odnose, navedena u važećem cjeniku uvoznika.

Imajući u navode stranaka iznesene tijekom postupka, među strankama nije sporno da su stranke bile do 31.12.2013. godine u poslovnom odnosu temeljem Ugovora o distribuciji novih vozila, te Ugovora o ovlaštenom servisu, te Ugovora o distribuciji rezervnih dijelova. Jednako tako nije sporno da je tuženik dana 9. prosinca 2013. godine dostavio tužitelju putem pošte novi Ugovor o distribuciji novih vozila marke Peugeot na neodređeno vrijeme, te da je tuženik tražio od tužitelja predmetnim dopisom, da tužitelj potpisane primjerke ugovora vrati tuženiku do 18. prosinca 2013. godine, te da potvrdi tuženiku da će moći izvršiti audit kriterija na dan po izboru tužitelja u razdoblju od 18. – 20. 12. 2013. godine, odnosno provjeru zadovoljavanja kriterija koji uvjetuju potpisivanje ugovora od strane tuženika i eventualno potvrđivanje njihovog stupanja na snagu dana 1. siječnja 2014. godine. Također nije sporno da je tužitelj predmetne primjerke ugovora potpisao i dostavio tuženiku dana 17. prosinca 2013. godine. Nadalje, nije sporno da je tuženik dana 31. prosinca 2013. godine poslao tužitelju dopis koji je tužitelj zaprimio dana 3. siječnja 2014. godine kojim ga je obavijestio o prestanku statusa ovlaštenog distributera novih vozila i ovlaštenog servisa s 31.12.2013. godine zbog nepoštivanja kriterija izbora iz novih ugovora s distributerom novih vozila i ovlaštenim servisom koji stupaju na snagu 01.01.2014. godine. Jednako tako nije sporno da je tužitelj dana 3. siječnja 2014. godine, odgovorio tuženiku da je spreman uskladiti vizualnu identifikaciju s novim imidžom marke te je uz navedeni dopis i dostavio potpisanu pristupnicu. Nadalje nije sporno niti da je tuženik dana 14. siječnja 2014. godine poslao tužitelju dopis kojim potvrđuje prestanak statusa ovlaštenog distributera novih vozila i ovlaštenog servisa s danom 31.12.2013. godine. Zaključno među strankama nije sporno da je razlog zbog kojega tuženik nije potpisao predmetne ugovore o distribuciji novih vozila taj što kako je to naveo sam zakonski zastupnik tuženika, to što tužitelj nije ispunio materijalni kriterij VM3.

S druge strane, među strankama je sporno da li je između stranaka sklopljen i na snazi Ugovor o distribuciji novih vozila koji je tuženik dostavio tužitelju dana 9. prosinca 2013. godine i koji je tužitelj potpisao i vratio tuženiku dana 17. prosinca 2013. godine, odnosno budući da je nesporno da je razlog zbog kojeg tuženik nije potpisao predmetni ugovor taj što tužitelj nije ispunio kriterij VM3, sporno je da li je tužitelj ispunio traženi materijalni kriterij VM3, te je sporno što točno obuhvaća navedeni kriterij VM3., te je sporno da li je od stranaka spominjani NIM (novi imidž marke – dalje u tekstu NIM) sastavni dio kriterija VM3, te ako nije da li je isti bez obzira što nije bio obuhvaćen kriterijem VM3, također predstavljao kriterij koji je uvjet za sklapanje predmetnog ugovora, te da li je tužitelj bio obaviješten ili ne, od strane tuženika da je predmetni NIM također uvjet za sklapanje predmetnog ugovora.

Naime, kako je navedeno između stranaka nije sporno a kako je to tuženik i naveo u dopisu od dana 9. prosinca 2013. godine, da je tužitelj trebao do 18. prosinca 2013. godine dostaviti tuženiku potpisane primjerke predmetnog ugovora, te da je morao u razdoblju između 18.-20. prosinca 2013. godine omogućiti provjeru zadovoljavanja kriterija, te da je zadovoljavanje kriterija uvjet za potpisivanje ugovora od strane tuženika. Budući je tužitelj postupio po prvom zahtjevu tuženika i dostavio potpisane primjerke ugovora dana 17. prosinca 2013. godine, te budući da je dana 19. prosinca 2013., i omogućio provjeru zadovoljavanja

kriterija, to je za potpisivanje ugovora od strane tuženika, preostalo još da tužitelj doista i ispunjava tražene kriterije.

Slijedom navedenog, prema mišljenju ovog suda predmetnim dopisom od dana 9. prosinca 2013. godine, tuženik je dao tužitelju ponudu za sklapanje ugovora koji je sadržavao sve bitne elemente (list 37-63 spisa), sukladno čl. 253. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/2005, 41/2008, 125/2011 – dalje ZOO). No, kao što je to jasno navedeno u predmetnom dopisu, tuženik je dao tužitelju ponudu za sklapanje navedenog ugovora ali pod uvjetom da tužitelj zadovoljava kriterije koji uvjetuju potpisivanje ugovora sa strane tuženika.

Iz navedenog proizlazi da, budući je uz navedeni ugovor dostavljen i Aneks 1. „kriteriji izbora distributera novih vozila“ odnosno „selektivni kriteriji distributera novih vozila“, da su upravo kriteriji koji su navedeni u predmetnom dokumentu, kriteriji koje tužitelj mora zadovoljavati. Nadalje, iz stipulacije dopisa od dana 9. prosinca 2013. godine ovaj sud je utvrdio da je tuženik predmetnu ponudu dao pod suspenzivnim uvjetom budući je jasno naveo da od tužitelja za nastavak partnerstva traži ispunjenje navedenih uvjeta, što znači da je tuženik odgodio učinke pravnog posla do ispunjenja traženih uvjeta, te predmetni učinak ponude je nastao onog trenutka kada je tužitelj ispunio tražene kriterije, te je ispunjenjem traženih uvjeta od strane tužitelja došlo do prihvata ponude odnosno sklapanja predmetnog pravnog posla odnosno ugovora.

No, kao što je navedeno, među strankama je sporno da li je tužitelj ispunio tražene kriterije iz dokumenta „selektivni kriteriji distributera novih vozila“, te je sporno što točno kriterij VM3 obuhvaća, odnosno tužitelj je tvrdio da kriterij VM3 obuhvaća točno ono što je i navedeno u selektivnim kriterijima koji kao aneks 1. čine sastavni dio ugovora odnosno da kriterij VM3 – pročelje i identifikacija znači da „mora postojati vanjska glavna fasada na koju se mogu postaviti identifikacijski elementi sukladni važećim normama Uvoznika/Koncedenta. Dužina glavne fasade rezervirana za marku Peugeot mora imati najmanje 15 metara, odnosno najmanje: 50 % ukupne dužine ako poslovnica zastupa pored Peugeot a i drugu marku, 30% ukupne dužine fasade zgrade ako poslovnica zastupa pored Peugeot a i druge dvije marke, 20% ukupne dužine fasade zgrade ako poslovnica zastupan pored Peugeot a još tri druge marke ili više.“, dok je s druge strane tuženik tvrdio da navedeni kriterij VM3 u biti obuhvaća tri vremenska roka i 3 elementa odnosno, prvi element je vanjska identifikacija a što predstavlja znakovlje i slova i čije uvođenje je bilo rokom do 31. prosinca 2012., (tzv vanjski NIM), s iznimkom za RH do kraja 2013., zatim drugi element je unutarnje uređenje a što predstavlja novi namještaj i rok za ispunjenje tog elementa je bio 31. prosinac 2014., te treći element je vanjska fasada koja predstavlja novi ral boje odnosno novu nijansu plave boje a što je rok za Blue box bio 31.12.2015., odnosno tuženik je tvrdio da tužitelj nije ispunio navedeni NIM, čime u biti nije ispunio kriterij VM3.

Ovdje treba navesti da su stranke u parničnom postupku dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (članak 7. stavak 1. ZPP-a). Prema odredbi članka 219. stavak 1. ZPP-a, svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Dakle, istinitost određene tvrdnje dokazuje onaj koji tvrdi da određena činjenica postoji, a ne onaj koji poriče njeno postojanje. U smislu citiranih odredbi ZPP-a, osnovno pravilo dokaznog postupka sadržano je u obvezi stranaka na dokazivanje istinitosti iznesenih tvrdnji. Ako stranka u tome ne uspije, njen zahtjev za pružanje pravne zaštite sud će odbiti. Ako sud ne može sa

sigurnošću utvrditi neku pravno relevantnu činjenicu, o njenom postojanju zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja (članak 221a. ZPP-a). Pravilo o teretu dokazivanja obvezuje sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na tu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

Sud je na navedene sporne okolnosti izveo dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja Dane Rajića te zakonskog zastupnika tuženika Tomislava Miletića i svjedoka Vesele Mundić Dragana Gobovića i svjedoka Branka Krstulovića i Tomislava Krijana.

Zakonski zastupnik tužitelja Dane Rajić u svom iskazu je u bitnome naveo da NIM u biti predstavlja znak marke Peugeot i slova, te da je tuženik u ranijim razdobljima kada se mijenjao vizualni identitet sam dostavljao i davao predmetna slova i znak besplatno, te da 2013. godine tuženik nije obavijestio tužitelja da će odabrani arhitekt doći u prostor tužitelja. Naveo je da je audit izvršen 19. prosinca 2013. i da tom prilikom tužitelj nije obaviješten od osoba koje su vršile audit da eventualno ne ispunjava neki od kriterija. Naveo je da je potom 03. siječnja 2014. dobio obavijest o otkazu Ugovora o distribuciji novih vozila i 2 Ugovora o servisu, dok Ugovor za distribuciju rezervnih dijelova nije bio otkazan, odnosno isti je vraćen tužitelju potpisan od strane tuženika. Istaknuo je da predmetni znak i slova nisu predstavljali uvjet za potpis Ugovora, te da je tužitelj tek 03. siječnja 2014. i saznao da ne ispunjava uvjet glede znaka i slova budući da prije toga nije bio obaviješten o navedenom, te ističe da za Blue box predmetna slova i znak nisu trebale biti postavljane sve od 30. prosinca 2015., a kako je to navedeno u dokumentu Konvencija Split 11-12-2012- na listu 116 spisa. Naveo je da tužitelj nije do 31. prosinca 2013., bio postavio nova slova i znak na svoj objekt. Također je naveo da na objektu tužitelja u kojemu je tužitelj do 31.12.2013., vršio distribuciju vozila tuženika, postoji vanjska glavna fasada na koju se mogu postaviti identifikacijski elementi sukladno važećim normama uvoznika/koncedenta, te da dužina glavne fasade rezervirana za marku Peugeot ima najmanje 15 metara, na oba objekta tužitelja. Također je dodao i da osim uvjeta navedenih u Ugovorima koji su dostavljeni tužitelju na potpis te osim uvjeta navedenih u dokumentu selektivni kriteriji distributera novih vozila, tužitelju nije bilo poznato da postoje bilo kakvi drugi dostavljeni kriteriji niti su tužitelju postavljeni bilo kakvi drugi kriteriji.

Zakonski zastupnik tuženika Tomislav Miletić u svom iskazu je u bitnome naveo da sam naziv NIM u prijevodu s francuskog znači novi brend imidž te da se isti odnosi na vanjsku identifikaciju, unutarje uređene te vanjsku fasadu. Naveo je da je tužitelju bilo poznato koje se uvjete treba ispuniti i da su tužitelju u više navrata dostavljani predmetni ugovori koje je on odbijao potpisati, te da su uvjeti koje je tužitelj morao ispunjavati navedeni u predmetnim Ugovorima te u selektivnim kriterijima distributera novih vozila, te da je suradnja s tužiteljem prestala jer tužitelj nije ispunjavao konkretno jedan uvjet iz predmetnih selektivnih kriterija, odnosno uvjet pod oznakom " VM3- pročelje i identifikacija". Također je naveo a kada su mu predloženi ogledni primjerci Ugovora na listu 208 do 228 spisa, da koliko se sjeća isto jesu ogledi primjerci Ugovora, te navodi da ogledni primjerak i nije bio za potpis. Istaknuo je da je tužitelju kao i ostalim koncesionarima bilo objašnjeno što se sve mora ispunjavati vezano uz kriterij VM3, te da su distributeri bili upoznati s navedenim kroz konvencije i sastanke koje je organizirao tuženik, te kroz redovnu komunikaciju između djelatnika tuženika i svakog pojedinog distributera. Posebno je naveo da kriteriji VM 3 u sebi obuhvaća 3 elementa te da je prvi element vanjska identifikacija a što predstavlja znakovlje i slova i čije uvođenje je bilo rokom do 31. prosinca 2012. s iznimkom za RH do kraja 2013., te da je drugi element unutarnje uređenje a što predstavlja novi namještaj i rok za ispunjenje tog elementa je bio 31. prosinac 2014., te da je treći

element vanjska fasada koja predstavlja novi ral boje odnosno novu nijansu plave boje a što je rok za Blue box bio 31. 12.2015.. Naveo je da tužitelj nije ispunio prvenstveno prvi element odnosno postavljanje novog znakovlja i slova a posljedično niti drugi i treći element, kriterija VM3. Naveo je i da se ne sjeća da postoji neki drugi dokument osim prezentacija sa konvencija a iz kojeg bi proizlazilo koji su to elementi koji sačinjavaju kriterij VM3 odnosno koje sve norme distributeri glede navedenog moraju ispuniti.

Svjedok Vesela Mundić, zaposlenica tužitelja, je u svom iskazu u bitnome navela da je jedini uvjet koji je tuženik tražio da ga tužitelj mora ispunjavati je da postoji vanjska glavna fasada na koju se mogu postaviti identifikacijski elementi sukladno važećim normama, te joj nije poznato da su postojali bilo kakvi drugi uvjetni vezano uz NIM a koji su bili traženi od tuženika, te da je objekt tužitelja u Branimirovoj ulici i ispunjavao navedeni uvjet NIM-a glede vanjske fasade, te da je objekt tužitelja u Kraljevićevoj ulici 24 zadovoljio tražene uvjete. Također je navela da joj nije poznato da bi kriterij VM 3 obuhvaćao bilo što drugo osim prethodno navedenog, te da joj nije poznato da bi kriterij VM 3 u sebi obuhvaćao tri vremenska roka i 3 elementa i to da bi prvi element bio vanjska identifikacija a što predstavlja znakovlje i slova i čije uvođenje je bilo određenom rokom do 31. prosinca 2012. s iznimkom za RH do kraja 2013., te da bi drugi element bio unutarnje uređenje a što predstavlja novi namještaj i rok za ispunjenje tog elementa je bio 31. prosinac 2014., te da bi treći element bio vanjska fasada koja predstavlja novi ral boje odnosno novu nijansu plave boje a što je rok za Blue box bio 31. 12.2015. Također je navela da od strane tuženika, tužitelju nikada nije dostavljen bilo kakav dokument kojim bi se tražilo postavljanje znakovlja prije potpisivanja samog Ugovora.

Svjedok Dragan Gobović, u sporno vrijeme zaposlenik tuženika, u svom iskazu je u bitnome naveo da je osobno 11. i 12. listopada 2012., nazočio Konvenciji koja se održala u hotelu Meridian u Stobreču, te da su na istoj nazočili svi koncesionari pa tako i predstavnici tužitelja i to gospoda Vesela Mudnić i gospodin Ante Čanić, te da se sjeća da je gospodina Antu Čanića i vidio ali da se ne sjeća da je vidio gospodu Veselu Mudnić. Naveo da je na predmetnoj konvenciji svim distributerima predloženo da će postojeći Ugovori biti raskinuti i da će sa distributerima koji budu ispunjavali nove kriterije biti i zaključeni novi Ugovori te da su se novi kriteriji sastojali od 4 osnovne grupe i to materijalni, pravni, ljudski resursi i financijski kriteriji te da je NIM jedan od kriterija iz grupe materijalnih kriterija koji je u sebi sadržavao promjenu organizacije i promjenu vizualnog identiteta, odnosno promjenu samog oblika slova kod naziva i oblika i znaka marke Peugeot, te da je na predmetnoj Konvenciji održana i prezentacija kojom je svima prikazano kako treba izgledati novi vizualni identitet te da su svi sudionici dobili i materijale sa navedene Konvencije i to u papirnom obliku, te na CD-u a i svaki distributer je mogao putem aplikacije na serveru tuženika preuzeti navedenu dokumentaciju. Naveo je da je nakon predmetne Konvencije sudjelovao na više Konvencija na kojima su također prezentirani novi kriteriji koje i distributeri trebaju ispunjavati, ali se ne sjeća kada su predmetne Konvencije i doista održane i da li su na istima sudjelovati predstavnici tužitelja. Također je naveo da je on u biti pisao selektivne kriterije distributera novih vozila, te da se ne sjeća kako točno kriteriji VM3 glasi i što obuhvaća s tim da navodi da se isti očito odnose na vizualnu identifikaciju. Nadalje je naveo da su svi kriteriji pa tako i kriteriji vezani uz NIM morali ispuniti odnosno da su bili uvjet za potpisivanje novog Ugovora, te navodi da su svim distributerima početkom svake godine dostavljana komercijalne politike. Nadalje je naveo da se ne sjeća što je navedeno u dopisu od

31.12.2013. odnosno koji to uvjet tužitelj ne ispunjava, te je naveo da misli da je na prezentaciji u Stobreču navedeno da je ispunjenje uvjeta za NIM uvjet za sklapanje Ugovora sa distributerima, te je također naveo da mu nije poznato na kojoj stranici komercijalne politike za 2013. je navedeno da ispunjenje uvjeta NIM-a uvjet za sklapanje novog Ugovora.

Svjedok Branko Krstulović, zakonski zastupnik tvrtke Auto Davor d.o.o., u svom iskazu je u bitnome naveo da su distributeri predmetnih vozila pa tako i on osobno na konvencijama koje su održavane prije samih predviđenih rokova upoznat koje nove kriterije treba ispuniti uz novu vizualnu identifikaciju, te da njemu osobno nije predočeno da bi ispunjenje navedenih uvjeta predstavljao uvjet za sklapanje novog Ugovora."

Svjedok Tomislav Krijan, zakonski zastupnik društva Auto Expert d.o.o., u svom iskazu je u bitnome naveo da je njegova tvrtka ovlašteni distributer vozila marke Peugeot te da mu je poznato da su od strane tuženika postavljeni određeni kriteriji koje je trebalo ispuniti i to više grupa kriterija od kojih je jedan od kriterija i kriterij koji se odnosi na vizualni identitet tvrtke odnosno na sama slova naziva marke, te znakovlja i stupova. Također je naveo da se ne sjeća da bi izrijeком bilo rečeno da je ispunjene predmetnih uvjeta, uvjet za sklapanje novog ugovora, ali da je on to zaključio iz samog određenja roka za ispunjenje navedenih uvjeta, te da je on osobno shvatio da se to mora napraviti, te je također naveo da on nije dobio pisanu obavijest da ukoliko ne ispuni bilo koji kriterij da neće doći do sklapanja novog Ugovora.

Sud je iskazima svjedoka Vesele Mundić, Branka Krstulovića, te Tomislava Krijana te iskazu zakonskog zastupnika tužitelja Dane Rajića poklonio vjeru cijeneći iz uvjerljivim, životno logičnim te u suglasju sa dokumentacijom u spisu.

S druge strane, sud nije poklonio vjeru iskazu zakonskog zastupnika Tomislava Miletića iz razloga što niti jedan dokument koji prileži spisu ne potkrepljuje navode zakonskog zastupnika tuženika vezano uz navod da kriterij VM3 u sebi sadrži u biti tri elementa od koji je jedan i vanjski NIM i da je isti također bio uvjet za sklapanje ugovora, te iz razloga što je zakonski zastupnik u svom iskazu očito krivo iskazao da je tužitelj u više navrata odbijao potpisati predmetni ugovor o distribuciji novih vozila, kada je to iz dokumentacije u spisu vidljivo da se radilo o oglednim primjercima koji se ne mogu niti potpisati, te je zakonski zastupnik tuženika kada su mu i predočeni navedeni dokumenti, i sam potom priznao da navedeni ogledni primjerci nisu bili za potpis. Jednako tako sud nije poklonio vjeru iskazu svjedoka Dragana Gobivića, budući da niti njegove tvrdnje nisu potkrepljenje nit jednim dokumentom, te budući da je njegov iskaz u dijelu kojim navodi da je na konvenciji koja se održala u Splitu svim distributerima predočeno da će postojeći Ugovori biti raskinuti i da će sa distributerima koji budu ispunjavali nove kriterije biti i zaključeni novi Ugovori te da su se kriteriji vezani uz NIM morali ispuniti odnosno da su bili uvjet za potpisivanje novog Ugovora, u suprotnosti sa iskazima svjedoka Branka Krstulovića i Tomislava Krijana, koji su naveli da premetni NIM nije bio predstavljen kao uvjet za potpisivanje ugovora.

Nadalje, uvidom u selektivne kriterije distributera vozila (list 229-234 spisa), ovaj sud je utvrdio da je pod glavom „materijalni kriteriji“ naveden i kriterij VM3 – pročelja i identifikacija, te je kod istoga navedeno da „*mora postojati vanjska glavna fasada na koju se mogu postaviti identifikacijski elementi sukladni važećim normama Uvoznika/Koncedenta*“. Dužina glavne fasade rezervirana za marku Peugeot mora imati najmanje 15 metara, odnosno najmanje: 50 %

ukupne dužine ako poslovnica zastupa pored Peugeota i drugu marku, 30% ukupne dužine fasade zgrade ako poslovnica zastupa pored Peugeota i druge dvije marke, 20% ukupne dužine fasade zgrade ako poslovnica zastupan pored Peugeota još tri druge marke ili više“.

Vezano uz tvrdnju tuženika da je navedeni tzv. NIM (novi imidž marke) čini sastavni dio kriterija VM3 pa da je time NIM i uvjeti za sklapanje ugovora, ovaj sud je navedenu tvrdnju tuženika ocijenio kao neosnovanu.

Naime, člankom 319. st.1. ZOO-a je propisano da se odredbe ugovora primjenjuju onako kako glase dok je stavkom 2. propisano da pri tumačenju spornih odredbi ne treba se držati doslovnog značenja pojedinih izričaja, već treba istraživati zajedničku namjeru ugovaratelja i odredbu tako razumjeti kako to odgovara načelima obveznog prava utvrđenim ovim Zakonom. Slijedom navedenog, iz same definicije kriterija VM3 kojeg je odredio sam tuženiku, i na čiji tekst tužitelj niti na koji način nije mogao utjecati, je propisano da mora postojati vanjska glavna fasada na koju se mogu postaviti identifikacijski elementi sukladni važećim normama Uvoznika/Koncesionara, iz čega je više nego jasno da je naglasak i uvjet stavljen na predmetnu fasadu i da fasada predstavlja uvjet. S druge strane sud prihvata navode tuženika a to je i očito iz predmetnog određenja kriterija VM3 da se na fasadu stavljaju identifikacijski elementi koji moraju biti sukladni važećim normama, ali isti ne predstavljaju uvjet za sklapanje ugovora budući to ne proizlazi iz teksta navedenog kriterija. Eventualno neispunjenje identifikacijskih elemenata sukladno normama može biti posljedično razlog raskida ugovora, ali iz određenja navedenog kriterija, ne proizlazi da bi NIM, odnosno identifikaciji elementi predstavljali uvjet za sklapanje ugovora. Ovdje treba navesti da sukladno čl. 320. st. 1. ZOO-a predmetna odredba budući je nejasna, se ima tumačiti u korist druge strane, odnosno tužitelja, budući da je to odredba koju je pripremio i predložio tuženik.

Uvidom u materijal koji je dostavio tuženik a koji materijal predstavlja u biti prezentaciju sa konvencije u Splitu od 11-12. listopada 2012. i konvencije u Zagrebu 16.-17.05.2013., ovaj sud je utvrdio da niti iz navedenog materijala ne proizlazi da NIM predstavlja dio materijalnog kriterija VM3 u smislu da bi isti bio uvjet za sklapanje ugovora. Naime, u navedenom materijalu su navede razlozi i potreba uvođenja nove vanjske i unutarnje identifikacije te je na listu 116 spisa vidljivo da je rok za uvođenje NIM-a 31. prosinca 2012. godine odnosno da je za Hrvatsku iznimno odobrena derogacija postavljanja vanjskog NIM-a do kraja 2013. godine, iz čega je prema mišljenju ovog suda jasno da je datum 31.12.2013. rok do kojega treba postaviti vanjsku identifikaciju, a ne uvjet za sklapanje ugovora, a jednako tako niti jednom riječju iz navedene prezentacije se ne može zaključiti da bi isto bilo uvjet za sklapanje ugovora.

Naime, nije životno logično da bi tuženik kao ovlašteni uvoznik vozila Peugeot, u slučaju da je navedeni NIM bio doista uvjet za sklapanje ugovora, to propustio navesti kako decidirano i izriječno kako u ugovoru, tako i u selektivnim kriterijima, te potom da bi propustio navesti to i u materijalima na koje se poziva sam tuženik, odnosno na prezentaciji sa konvencija i komercijalnoj politici. Nadalje, nije životno logično da bi NIM odnosno nova vanjska identifikacija bila uvjet za sklapanje ugovora, i iz razloga što je životno logično da do promjene NIM-a može doći tijekom trajanja ugovora, te je logično da bi slijedom toga distributeri bili obvezni izvršiti tražene promjene tijekom važenja ugovora, a kako to i proizlazi iz teksta samog ugovora odnosno iz članka X. st. 1. u kojem se navodi da distributer mora strogo poštivati norme,

metode i operativne standarde Uvoznika, a što se prvenstveno odnosi na između ostaloga i unutarne i vanjsko uređenje, identifikaciju, imidž marke, itd.

Ovdje treba navesti da je i iz čl. XXI predmetnog ugovora, vidljivo da u biti niti selektivni kriteriji iz aneksa I. ugovora ne predstavljaju uvjet za potpisivanje ugovora, već isti predstavljaju ugovornu obvezu i posljedično neispunjenje istih predstavlja valjan razlog za raskid ugovora, te jednako tako da eventualno nepoštivanje „normi, metoda i operativnih standarda Uvoznika“ a novi imidž marke je nesporno norma odnosno standard, također predstavlja valjan razlog za raskid ugovora, odnosno ne predstavlja uvjet za sklapanje ugovora, pa je i iz navedenog vidljivo da NIM nije bio obuhvaćen kriterijem VM3 u smislu da bi isti predstavljali uvjet za sklapanje ugovora.

Jednako tako i prezentacije održane na konvenciji u Zagrebu, od 116-17. svibnja 2013. godine (list 120 spisa), ovaj sud je utvrdio da je u istoj navedeno da će nova vanjska identifikacija NIM biti ugovorna obveza od 1. siječnja 2014. godine. Znači i iz toga proizlazi da NIM nije bio uvjet za potpisivanje ugovora, već obveza koja će biti unijeta kao obveza u ugovoru, pa slijedom toga neispunjavanje tog uvjeta može samo biti razlog raskida ugovora, a ne i uvjet sklapanja ugovora. Da je tome tako, vidljivo je i iz daljnjeg teksta u kojem se navodi da je cilj marke Peugeot za mrežu Hrvatska, u cijelom mreži 100% NIM do kraja 2013., što opet pokazuje da NIM nije bio uvjet, već da je uvođenje nove vanjske vizualne identifikacije do kraja 2013. godine bio cilj Uvoznika.

Nadalje niti iz komercijalne politike za 2013., ne proizlazi osnovanost tvrdnje tuženika, već jednako tako i u navedenoj politici na listu 338 spisa se navode rokovi za postavljanje nove vizualne identifikacije prema navedenom kalendaru, ali se niti u njoj ne navodi da bi postavljanje nove vizualne identifikacije bio uvjet za sklapanje ugovora.

Zaključno, treba navesti da je sam tuženik u podnesku od dana 29. svibnja 2017. godine naveo da je tuženik sa svim distributerima koji su prije 31.12.2013. godine naručili NIM ili specijalne alate ili rezerve dijelove zaključio ugovor, bez obzira na činjenicu da li im je tuženik već uspio isporučiti naručene alate, dijelove ili NIM. Kao što je gore već navedeno u materijalima odnosno prezentaciji sa konvencija (list 116 spisa) je navedeno da je rok za „postavljanje“ nove vizualne identifikacije 31.12.2013. godine. Iz navedenog proizlazi da kada bi se čak i prihvatila tuženikova tvrdnja vezano za NIM, tada je jasno da je sam tuženik odstupao od rokova koje je sam postavio, odnosno u predmetnim materijalima se rok od 31.12.2013. godine navodi kao rok za „postavljanje“ nove vizualne identifikacije, a ne kao rok za naručivanje predmetne vizualne identifikacije, pa i iz navedenog ovaj sud zaključuje da NIM kako vanjski tako niti unutarnji, nije bio uvjet za sklapanje ugovora.

Naime, kada bi se i prihvatila tvrdnja tuženika da je kriterij VM3 obuhvaćao tri elementa i to vanjsku identifikaciju, unutarne uređenje i fasadu, te da su sva tri elementa bila sastavni dio kriterija VM3, opet ne bi bilo moguće postaviti navedena tri elementa kao uvjeta za sklapanje ugovora iz jednostavnog razloga što je sam tuženik rok za uvođenje NIM glede unutarnje uređenja odredio kao 31.12.2014. odnosno godinu dana nakon eventualnog stupanja na snagu predmetnog ugovora, pa je jasno da isto nije moglo biti uvjet za sklapanje ugovora, već kako to ovaj sud smatra, samo eventualno bi moglo biti valjan razlog za raskid ugovora u slučaju neispunjenja.

Nadalje, vezano i uz tvrdnju tuženika da je NIM bio uvjet za sklapanje ugovora koji uvjet je bio predstavljen svih distributerima na konvencijama i sastancima pa tako i tužitelju, ovaj sud je i navedenu tvrdnju tuženika ocijenio neosnovanom.

Naime, iz iskaza svjedoka Branka Krstulovića, koji je ovlašten distributer vozila tuženika i koji je naveo da njemu osobno nije predloženo da bi ispunjenje navedenih uvjeta predstavljao uvjet za sklapanje novog Ugovora, te iskaza svjedoka Tomislava Krijana koji je također ovlašten distributer vozila tuženika, i koji u svom iskazu naveo da se ne sjeća da bi izrijeком bilo rečeno da je ispunjene predmetnih uvjeta, uvjet za sklapanje novog ugovora, ali da je on to zaključio iz samog određenja roka za ispunjenje navedenih uvjeta, ovaj sud je utvrdio da NIM, odnosno postavljen je nove vanjske identifikacije do 31.12.2013., nije bio uvjet za sklapanje ugovora i koji uvjet bi bio predložen svih distributerima na konvencijama koje je organizirao tuženik. Naime, upravo navedena dva svjedoka su pobila navod tuženika da je na predmetnim konvencijama navedeni uvjet predstavljen kao uvjet za sklapanje ugovora, jer to nije potvrdio niti jedan od navedenih svjedoka a koji svjedoci su upravo kao i tužitelj, distributeri vozila tuženika i isti su se nalazili u jednakom položaju kao i tužitelj, pa budući da oni nisu kroz navedene konvencije upoznati da bi NIM bio uvjet za sklapanje ugovora, jasno je onda da niti tužitelj nije na navedenim konvencijama mogao biti upoznat sa navedenim.

Stoga, budući da između stranaka nije sporno da je tužitelj na svojim objektima imao kako je to propisano kriterijem VM3, vanjsku glavnu fasadu na koju se mogu postaviti identifikacijski elementi sukladni važećim normama Uvoznika/Koncedenta i budući da dužina glavne fasade rezervirana za marku Peugeot ima najmanje 15 metara, a koje navode tuženik nije niti sporio, te budući da tuženik nije sukladno čl. 219. ZPP-a dokazao da bi NIM (vanjski i unutarnji) bio sastavni dio kriterija VM3 na način da bi bio uvjet za sklapanje ugovora, te budući da tuženik nije dokazao da bi navedeni NIM bio predstavljen putem konvencija ili na drugi način, kao uvjet za sklapanje ugovora o distribuciji novih vozila sa distributerima, te budući je tužitelj sukladno traženju i u roku koji je tuženik dao, prihvatio ponudu tužitelja i potpisao predmetni ugovor o distribuciji novih vozila, to je ovaj sud utvrdio da je tužitelj potpisom predmetnog ugovora o distribuciji novih vozila od dana 17. prosinca 2013. godine i ispunjenjem traženih i uvjetovanih kriterija iz Aneksa I. ugovora, te napose ispunjavanjem spornog kriterija VM3, prihvatio ponudu tužitelja koja je bila dana pod navedenim suspenzivnim uvjetom, te da je stoga sukladno članku 252. st. 1. ZOO-a predmetni ugovor o distribuciji novih vozila i sklopljen u trenutku kada je ponuditelj primio izjavu ponuđenika da prihvaća ponudu, pa budući da je ponuditelj zaprimio potpisane ugovore o distribuciji novih vozila dana 17. prosinca 2013., godine, te budući da nije niti sporno da je u tom trenutku tužitelj ispunjavao kriterije iz Aneksa I. ugovora, pa time i kriterij VM3 kako je to navedeno u selektivnim uvjetima, to je dana 17. prosinca 2013. godine sklopljen između stranaka Ugovor o distribuciji novih vozila u sadržaju i tekstu kako je to i ponudeno od strane tuženika, pa budući da niti jedna stranka nije niti tvrdila je predmetni ugovor i raskinut, to je isti i na snazi, pa je slijedom navedenog odlučeno kao u **točki I. izreke presude**.

Vezano uz tuženikov navodi da iz tužbenog zahtjeva nije razvidan sadržaj pravnog odnosa koji se želi utvrditi, treba navesti da, kao što je ranije navedeno, tužbom na utvrđenje se može tražiti upravo kako je to tužitelj dijelom pravilno i tražio, utvrđenje postojanja određenog pravnog odnosa, odnosno u ovom slučaju postojanja Ugovora o distribuciji novih vozila. Stoga upravo suprotno navodu tuženika nije dopušteno tražiti utvrđenje činjenica odnosno elemenata tog

pravnog odnosa. S druge strane, sam sadržaj ugovora je definiran samim tekstom ugovora koji prileži spisu i koji je upravo tuženik dostavio tužitelju na potpis i koji je tužitelj potpisao i vratio tuženiku, tako da glede sadržaja samog pravnog odnosa čije utvrđenje postojanja je tužitelj tražio, nema spora između stranaka.

Vezano uz dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj definira sadržaj predmetnog ugovora za koji je tražio da sud utvrdi da je sklopljen i na snazi, i to u dijelu teksta koji glasi: „kojim ugovorom tuženik kao uvoznik ustupa tužitelju neeksluzivno pravo obavljanja djelatnosti promoviranja, komercijalizacije, prodaje sljedećih proizvoda za krajnje kupce – novih vozila marke Peugeot, oprema i dodatna oprema koja se na njih odnose, navedena u važećem cjeniku uvoznika, usluge mobilnosti i svi ostali proizvodi i usluge navedeni u važećem cjeniku uvoznika“, ovaj sud je u navedenom dijelu odbacio tužbeni zahtjev kao nedopušten.

Naime, člankom 187. st. 1.- 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13 dalje: ZPP) je propisano da tužitelj može u tužbi tražiti da sud samo utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave. (st.1) Takva se tužba može podići kad je to posebnim propisima predviđeno, kad tužitelj ima pravni interes da sud utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave prije dospjelosti zahtjeva za činidbu iz istog odnosa ili kad tužitelj ima kakav drugi pravni interes za podizanje takve tužbe. (st.2)

Ako dakle zakon izričito dopušta određenu tužbu na utvrđenje sud je dužan samo ispitati jesu li ispunjene zakonom propisane pretpostavke za takvu tužbu. U drugom slučaju sud će ispitati da li je sadržaj deklaratornog zahtjeva takav da se njime traži utvrđenje zakonom dopuštenog sadržaja, te je li tužitelj dokazao pravni interes za pravnu zaštitu deklaratornom tužbom.

Slijedom navedenog, iz predmetnih zakonskih odredbi jasno proizlazi da se ne može tužbom tražiti utvrđenje činjenice, već samo postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitosti odnosno neistinitosti kakve isprave.

Tužitelj je u ovoj parnici istaknuo deklaratornu tužbu, kojom traži da sud utvrdi da je između stranaka dana 17.12.2013., sklopljen i na snazi Ugovor o distribuciji na neodređeno vrijeme u kojem dijelu je tužbeni zahtjev dopušten budući da se njime traži utvrđenje da određeni pravni odnos (Ugovor o distribuciji novih vozila) postoji, dok dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj pored navedenog i definira sadržaj navedenog pravnog odnosa koji je već definiran u samom ugovoru za kojeg je sud utvrdio da je sklopljen i na snazi, prema mišljenju ovog suda nedvojbeno nije zahtjev za utvrđenje o postojanju nekog prava niti pravnog odnosa, već predstavlja zahtjev na utvrđenje činjenice, pa time, s obzirom na sadržaj zahtjeva, ne spada u kategoriju dopuštenih deklaratornih tužbi u smislu iznesenih pravila o dopustivosti deklaratornih tužbi, pa je stoga deklaratorna tužba koja sadrži takav zahtjev nedopuštena. (tako i VSRH, Revt-79/03 od dana 02.07.2003., tako i VTSRH, Pž-7895/03 od dana 13.12.2006.)

Slijedom navedenog, budući da zahtjev za utvrđenje činjenica ne ide u sudsku nadležnost u smislu odredbe čl. 16. st. 1. ZPP-a, to je odlučeno kao u **točki I. izreke rješenja** (tako Vrhovni sud RH u odlukama Rev-32/87 i Rev-1510/89).

Nadalje, tužiteljev zahtjev kojim traži se nalaže tuženiku postupati u skladu sa sklopljenim Ugovorom o distribuciji na neodređeno vrijeme kojim Ugovorom je tuženik kao Uvoznik ustupio tužitelju neekskluzivno pravo obavljanja djelatnosti promoviranja, komercijalizacije, prodaje sljedećih proizvoda za krajnje kupce – novih vozila marke Peugeot, oprema i dodatna oprema koja se na njih odnose, navedena u važećem cjeniku uvoznika, ovaj sud je tužbeni zahtjev u navedenom dijelu odbio kao neosnovan. Naime, prema mišljenju ovog suda predmetni dio tužbenog zahtjeva se odnosi na traženje da tuženik postupi po sklopljenom ugovoru pro futuro, odnosno ubuduće, jer tužitelj nije predmetnim dijelom tužbenog zahtjeva tražio da se naloži tuženiku da npr. isporuči određeni broj vozila koje je trebao isporučiti tužitelju u 2014. ili 2015. godini, odnosno nije tražio ispunjenje neke druge obveze iz ugovora koja je dospjela, već je tražio da sud naloži tuženiku da ubuduće postupi „nalaže se tuženiku postupati“, a što znači da predmetna obveza tuženika nije još dospjela pa je stoga tužbeni zahtjev u navedenom dijelu preuranjen. Slijedom navedenog odlučeno je kao u **točki II. izreke presude**.

Ovdje treba navesti da je tužitelj dana 24. srpnja 2017. godine dostavio podnesak sa dokazima i sa dokaznim prijedlozima, te da je sud na ročištu održanom dana 15. studenog 2017. godine odlučio uzeti u obzir činjenice i dokaze koje je tužitelj dostavio predmetnim podneskom.

Naime, budući da je tužitelju na ročištu održanom dana 6. srpnja 2017. godine od strane suda predan podnesak tuženika od dana 29. svibnja 2017. godine, a koji podnesak je tuženik trebao sukladno nalogu suda dostaviti izravno tužitelju, a što tuženik nije učinio, te budući se tužitelj svojim podneskom od dana 24. srpnja 2017. godine očitovao upravo na predmetni podnesak tuženika od dana 29. svibnja 2017., to je ovaj sud smatrao da se u konkretnom slučaju radi o izuzetku iz stavka 3. članka 461. a. ZPP-a, odnosno o slučaju kada tužitelj nije bez svoje krivnje mogao iznijeti, odnosno predložiti u tužbi odnosno najkasnije na pripremnom ročištu, predmetne činjenice i dokaze, pa je stoga sud sukladno stavku 4. članka 461.a ZPP-a odlučio da će uzeti u obzir predmetnu dokumentaciju.

Jednako tako, sud je odlučio da će uzeti u obzir i dokumentaciju (komercijalna politika 2013, račun i popis gostiju) koju je tuženik predao na ročištu održanom dana 13. ožujka 2018. godine budući je sud smatrao da se i u tom slučaju radi o izuzetku iz stavka 3. članka 461. a. ZPP-a, odnosno o slučaju kada tuženik nije bez svoje krivnje mogao iznijeti, odnosno predložiti u odgovoru na tužbu odnosno najkasnije na pripremnom ročištu predmetne činjenice i dokaze, pa je stoga sud sukladno stavku 4. članka 461.a ZPP-a odlučio da će uzeti u obzir predmetnu dokumentaciju. Naime, kako je to naveo tuženik, a koje obrazloženje prihvaća i ovaj sud, tuženik je tek nakon iskaza svjedokinje Vesele Mudnić koja je navela da tužitelju nije dostavljen niti jedan drugi dokument kojim bi se tražilo postavljanje znakovlja prije potpisivanja samog Ugovora, te koja je navela da nije nazočila konvenciji u Splitu, stekao saznanje da svjedokinja osporava da bi tužitelju bili dostavljeni i drugi dokumenti kojima bi se tražilo postavljanje znakovlja prije potpisivanja samog ugovora, te da svjedokinja osporava da bi nazočila konvenciji u Splitu, pa je tek tada mogao i dostaviti navedenu dokumentaciju na okolnost osporavanja navoda svjedokinje.

Imajući u vidu činjenicu da su obje stranke djelomično uspjele u ovom sporu, to je sud sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a odlučio da svaka strana snosi svoje troškove. (**točka II. izreke rješenja**)

98. P-3188/16

U Zagrebu, 26. travnja 2018. godine.

SUDAC:
Josip Bilić v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Za točnost otpredka
ovlašteni službenik
Irena Benko

Predmet: P-3188/2016

Vrijeme kreiranja: 15.10.2020. 11:05

Oznaka: P-3188/2016-29

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-3188/2016-15

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Josip Bilić

Datum pravomoćnosti: 29.09.2020.

Datum ovršnosti:

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

rola Novak

